titudinē ſpiritualē plurimū vtilitatis con
fert ſilentiū cum ſpe et celeſtis adiutorio.
Abbas paſtor. Oīs labor qui euenerit ti-
bi taciturnitate ſermonis ſupabit. Sicut
vir vel nūq̃ pugil vincit̄ niſi malū verbū
dixerit: ſic vir vincit̄ a diabolo q a malis
v̄bis ſibi cauerit: Ambro. ſup pſal. xxxviij
O validū ſcutū circūſpecte munitiōis ſilē
tiū: O fideliſſimū ſtabilitatis fundamentū
in quo ſi qs ſtare potuerit: lubricū verbi
timere nō poterit. ¶ Septima q̄r tacitur-
nitas operat̄ ad pacē ſocietatis. Iſa. xxxij.
Erit opus iuſtitie pax: ⁊ cultus iuſticie ſilē
tium. Sicut enī ex vno verbo ſepe ſequit̄
iniuria tam dei q̄z pximi: ſic ex ſilētio iuſti
tia nutrit̄: ex qua veluti ex propria arbore
pacis fructus colligit̄. Unde cū clauſtrali
bus religioſis pax ſūme neceſſaria ſit: ma-
xima neceſſaria eſt illis obſeruātia ſilētij ⁊
taciturnitatis cuſtodia vnde pax orit̄. Eo
autē q lites diſſentiōes ⁊ rixe taciturnita
tis obſeruatiōe vitant̄. Dicit̄ prouer. xxvj
Qui imponit ſtulto ſilentiū iras mitigat.
¶ Octaua q̄r taciturnitas p̄parat ad con-
templationē ⁊ collocutionē cū deo Clima
chus vbi ſupra: Studioſus ſilētij appropi
at deo ipſoq̄z ↄiungit̄ in abſcondito cor-
dis aſſiſtens deo illuſtrat̄ ab eo. Treñ. iij.
Bonū eſt p̄ſtolari cū ſilentio ſalutare dei
Et ſequit̄: Sedebit ſolitarius ⁊ tacebit et
eleuauit ſe ſupra ſe. ſ. ſupra ↄditionē hūa-
nam ad querendā angelice vite cōmunio
nē Deus enī nō reuelat myſteria ſua in tu
multu ⁊ turba: ſed ſeparatis a mūdi tumul
tu ⁊ tacitis: quippe auditu ⁊ auſcultatio-
nē reqrit: ſm̄ illud eccliaſti. xxxij. Ubi nō
eſt auditus nō effundas ſermonē. Et pri-
mi regū. iij. Loquere dñe q̄r audit ſeruus
tuus. Et daniel. iiij. dr̄ Daniel cepit intra
ſe cogitare. Quare dñs dicit oſee. ij. Du-
cam eam id eſt aīam in ſolitudinē ⁊ ibi lo
quar ad cor eius. Religioſus igit̄ q totus
contēplatione debet eſſe ſuſpenſus ſilētij
grauitatē ſtudeat obſeruare. ¶ Nona eſt
quia ſilentium conſeruat feruorē deuotio-
nis. Sicut enī ſolet obſtrui vas in quo ſer
uantur aromata ſiue vnguēta precioſa ne
odor exalet: ita oportet q diſcipulus ſer-
uet ſilentiū vt feruor deuotiōis in eo p̄ſer
uet̄. Nā ſi os ei⁹ ad loquacitatē diſſoluit̄:
quicquid deuotionis eſt in eo exalat: Ec-

Taciturnitas ppter bonuz pacis neceſſaria eſt.

Reuelatiōes diuine non p ueniūt in turba.

Egregia ſilitudo q p ſilētiū ſeruet̄ deuotio.

cleſiaſtici. xx. Gratie fatuorū effundentur.
Seneca: Nihil eque proderit q̄z quieſce-
re ⁊ minimū cum alijs loqui ⁊ plurimū ſe
qui. ¶ Decima eſt qa taciturnitas ſignuz
eſt ſiue argumentū ſapiētis ⁊ prudētis vi
ri. Seneca: Taciturnitas homini ſtulto p
ſapientia eſt. Et quidā philoſophus cui-
dam ruſtico in cōuiuio tacenti: ex doctis
inquit hoc ſolum habes: Prouerbi. xvij.
Stultus ſi tacuerit ſapiens reputabit̄. Et
iob. iij. Utinā taceretis vt reputaremini
ſapientes. Oēs autē huiuſmodi vtilitates
ſilentij: Climachus in ſuo ope de ſchola
ſpūali in capitulo de loquacitate cuz mul
tis alijs cōprehēdens ita dicit: Taciturni
tas in cognitiōe mater oīonis eſt: captiui
tatis reuocatio: ignis obſeruatio cogitati
onū diligēs inſpectio: ſpecula hoſtiū: car-
cer luctus: lachrymaruz amica: memorie
mortis opatrix: ſuppliciorū pictor: iudicij
indagatrix: ſagax merores ſubminiſtra-
trix: inimica fiducie: ambicioſe doctrine
aduerſatrix: ſcientie adiectio: ſpeculatio-
nis opifex: ſecretus in deū pfectus: ocul-
tus aſcenſus: q peccata cognoſcit: ↄtinet
linguā: qui v̄o loquax eſt nondū ſeipſum
vt oportet cognouit: hec ille (Scurrilita-
tes v̄o vel verba ocioſa ⁊ riſuz mouentia
eterna clauſura in oībus locis dānamus
et ad tale eloquiū diſcipulū aperire os nō
pmittimus) Hic ponit̄ tertia pars huius
capituli in qua ſctūs pater deſcribit ea q̄
eterna clauſura in oībus locis in viris re-
ligioſis dānanda veniūt. Et ponit tria ge
nera horū: videlicet ſcurrilitates: verba
ocioſa: ⁊ riſuz mouētia. Scurrilitas dicit̄
a ſcurra q eſt ioculator ⁊ idē eſt q verbuz
ioculare vel turpe ad laſciuiā pertinens a
quo genere abſtinendū eſt ⁊ maxime viris
religioſis. Apl's ad ephe. v. dicit: Nō no
minet̄ in vobis ſicut decet ſanctos turpi-
tudo aut ſtultiloquiū aut ſcurrilitas q vt
ait glo. a ſtultis curialitas dicit̄. i. iocularī
tas. Hiero. Qui ſcurrialitatē replicat et
cachinnis ora diſſoluit et aliquid profert
turpitudinis: non ocioſi ſermonis ſed cri
minoſi reus tenetur. Et bernardus libro
de conſideratione. Inter ſeculares nuge
ſunt nuge: in ore ſacerdotis blaſphemie.
Interdum ſi accidant ferende fortaſſe: re-
ferende nunq̄: conſecraſti os tuum euan-

Exemplum.

Digna laus ſilentij.

Tria genera ſp. dānanda.

Scurrilitas.

Digna et pauenda ſententia contra verba inania.